

[Birgith Mogensen]

og konkrete, globale fordele sammenlignet med især olie- og kulbrændsel.

CD ønsker stærkt, at også den danske befolkning i fremtiden må blive orienteret lige så effektivt og sandfærdigt som vores svenske søstre og brødre. I stedet for OOAs hidtil dominerende usaglige gætteskrækpropaganda må vi have kendsgerningerne på bordet, og fakta er, at vi, sundhedstænkt, ikke fortsat kan vedblive at forurene luften samt vand og land. Samtidig må vi tænke på den store del af industrien og erhvervslivet, som ikke kan konkurrere på lige fod med de lande, hvor konkurrenterne køber kernekraftenergi til ca. 60 pct. af den pris, som danske virksomheder må betale. Ja, problemet har i høj grad også noget med reducere af arbejdsløsheden og med valutabalance at gøre. Vi må erkende, at fossile brændselsenheder både direkte og indirekte er skyld i megen sygdom og død. Kernekraftproduktionen, som snart holder 28 års fødselsdag i USA, har indtil dato ikke krævet ét eneste alvorligt ulykkestilfælde på grund af radioaktivt udslip.

CD regner kernekraft ind under moderne teknologi, og vi vil fortsat føre en politik, der omkring år 2000 sigter på, at kernekraftværker producerer langt den største del af vort elenergiforbrug i dette land. Hvad angår forsyningsikkerhed, er der heller ikke noget bedre alternativ til afløsning af de til den tid nedslidte og forurenede olie- og kulkraftværker.

Derfor må CD sige fra, når det gælder ophævelse af arealreservation til kommende etablering af a-kraftværker. Hvis der fremkommer noget overbevisende argument for at frigøre enkelte af disse områder, må vi tale om den mulighed, men CD er principielt imod beslutningsforslag nr. B 43.

Tinning (VS):

Socialdemokratiet er som bekendt et løjerligt parti. Det er da bemærkelsesværdigt, når de kommer med et forslag, som vi 100 pct. kan tilslutte os, men det er alligevel noget løjerligt noget, fordi det er lidt uklart, om socialdemokratiet selv kan tilslutte sig det, når det kommer til stykket.

Når det kort og godt siges i beslutningsforslag nr. B 43, at der skal tages skridt til at frigive de 15 reserverede pladser til opførelse

af atomkraftværker, er vi selvfølgelig helt og aldeles enige. Det er meget glimrende.

Det er ikke helt i overensstemmelse med det, socialdemokratiet selv har vedtaget, for i vedtagelsen fra den seneste kongres taler man jo om, at man skal frigive en del af de reserverede pladser. Det overlader man her til regeringen. Det kunne for så vidt være underordnet, men endnu mere forvirrende bliver det faktisk, hvis man har haft lejlighed til at følge diskussionerne omkring det forslag, som det radikale venstre er kommet med, nemlig forslaget om offentlig energiplanlægning uden atomkraft, der jo for tiden er til behandling i folketingets energiudvalg. Forhandlingerne derfra må naturligvis som bekendt ikke refereres, men det er dog almindeligt kendt, at socialdemokratiet ikke uden videre kan acceptere et forslag om offentlig energiplanlægning uden atomkraft; man vil nemlig godt have, at der kommer til at stå: »den nu kendte teknologi«.

Så har vi en situation, hvor socialdemokratiet på den ene side siger: vi skal have ophævet samtlige reservationer – det siger de nemlig i beslutningsforslag nr. B 43 – og på den anden side siger: vi vil godt opgive atomkraften – det vil vi dog ikke – men vi vil godt opgive atomkraften med den nu kendte teknologi. Så spørger man sig selv: hvis vi får en atomkraft med en anden teknologi, hvor skal den så være henne, når man har fjernet samtlige arealreservationer? Hvor skal den ligge?

Jeg kan ikke forstå det anderledes, end at det, socialdemokratiet i virkeligheden siger til os, er: ja til atomkraft, men på Rådhuspladsen! Den nye teknologi skal altså være så sikker, at man kan lægge dette her nye atomkraftværk alle mulige vide vegne.

Det er en god gang tåge, og jeg synes, der er mange gode grunde til at komme ud af den. Derfor er vi glade for, at ministeren tilsyneladende har rakt os en hjælpende hånd i denne sag. Jeg tror, at det er en god idé så hurtigt som overhovedet muligt, som ministeren var inde på – jeg ved ikke, om det skal være den 1. juni 1985, jeg ville godt have, at det måske blev lidt før – men i hvert fald så hurtigt som overhovedet muligt at få lavet en rapport, der rimelig klart og rimelig entydigt fortæller, hvad det er for nogle arealreservationer, som måske skal opretholdes til et eller andet andet formål. Ikke blot af hensyn til os